

Naar bed, naar bed, zei Duimelot

Illustratie Max Velthuijs

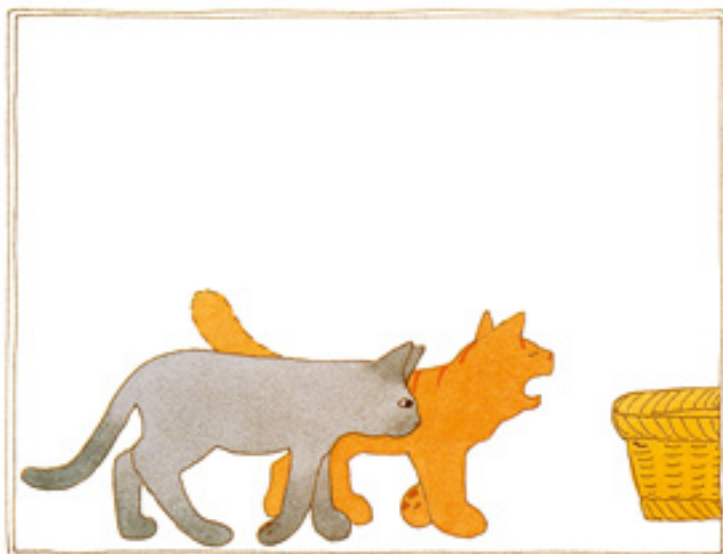
Naar bed, naar bed, zei Duimelot.
Eerst nog wat eten, zei Likkepot.
Waar zal ik het halen? zei Lange Jan.
Uit grootvaders kast, zei Ringeling.
Dat zal ik verklappen, zei 't Kleine Ding.

In het grote bed

Jet Boeke & Arthur van Norden

Dikkie Dik logeert bij zijn vriendje.
De hele dag spelen ze: krijgertje,
verstoppertje en haasje-over.

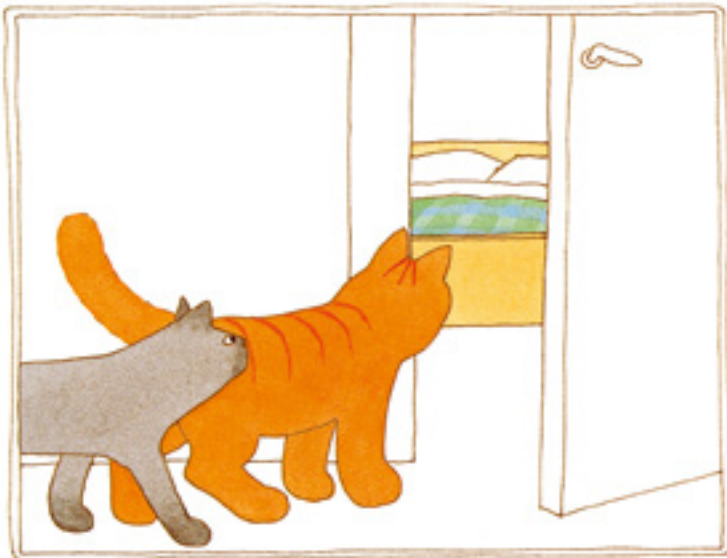

's Avonds zijn ze zó moe, dat ze
bijna niet meer op hun poten
kunnen staan.

Samen kruipen ze in de
poezenmand om te gaan slapen.

'Hé, je duwt me eruit!
'Nee, jij duwt!
De mand is veel te klein voor twee
grote poezen.

Ze zoeken een ander plekje om te slapen.
'Laten we hier naar binnen gaan.'

Mmmm... 't is veel fijner
om in een groot bed te slapen
dan in een poezenmand.

Bofferdje gaat naar de dierentuin

Jeska Verstegen

Bofferdje zit naast mama in de bus. Ze gaan met zijn tweetjes naar de dierentuin.

‘Welke dieren wil je het liefst zien?’ vraagt mama.

Bofferdje denkt na. ‘De leeuwen. Nee, de olifanten. Of... Ik weet het niet.’

Mama zegt: ‘Alle dieren zijn mooi.’

Bofferdje kijkt de bus rond. Aan de andere kant van het gangpad ziet hij een mevrouw met dikke wangen. Hij ziet een jongen met een paardenstaart en een man met een pet.

Tegenover hem zit een meneer met een heel grote neus.

Bofferdje kijkt hem aan. ‘Jij lijkt op een nijlpaard,’ zegt hij ineens.

De meneer giechelt. ‘Hoezo?’ wil hij weten.

Bofferdje wijst naar hem. ‘Jij hebt grote gaten in je neus!’

‘Dit is Bofferdje...’ zegt mama blozend. ‘We zijn op weg naar de dierentuin.’

De meneer wijst naar Bofferdje. ‘Jij hebt ze ook, twee gaten!’

Bofferdje voelt aan zijn neus. ‘Ja!’

Dan kijkt hij naar mama. ‘Jij hebt ook neusgaten. Maar wel een beetje kleiner dan die.’

Mama’s wangen kleuren rood.

De bus stopt. Ze zijn aangekomen bij de dierentuin.

Mama pakt Bofferdje bij zijn hand en loopt met hem naar het loket. ‘We moeten eerst kaartjes kopen, dan gaan we naar binnen.’

‘Hallo,’ zegt de kaartjesverkoper. ‘Wilt u er twee?’

‘Graag,’ zegt mama beleefd.

‘Die meneer heeft ook gaten in zijn neus!’ roept Bofferdje.

Mama glimlacht verlegen en trekt Bofferdje vlug mee de dierentuin in.

Eerst zien ze de apen. ‘Kijk eens wat een lange staarten ze hebben!’ roept mama.

Maar Bofferdje kijkt niet naar de staarten. Hij wijst. ‘Zij hebben ook neusgaten!’

‘Ja,’ zegt mama, ‘net als wij. Daar kunnen ze door ademen.’

Dan wandelen mama en Bofferdje verder. Ze komen bij de leeuwen. De grootste heeft prachtige manen. En ze hebben grote klauwen. Maar dat ziet Bofferdje allemaal niet. Hij roept meteen: ‘Neusgaten!’

‘Daar is de giraf,’ zegt mama.

Het hoofd van de giraf staat op een héél lange nek. Bofferdje kijkt er lang en goed naar. Dan springt hij op en neer. ‘Een giraf heeft ook neusgaten!’

‘Ja,’ zegt mama. ‘Hij kan de wolken ruiken, zo hoog zit zijn neus.’

En daar is de olifant. Hij pakt met zijn grote slurf een appeltje van de grond en eet het op. ‘Ik zie geen gaten,’ zegt Bofferdje.

‘Kijk maar eens goed,’ zegt mama.

En jawel. Daar zitten ze. Echte neusgaten.

‘In zijn slurf!’ roept Bofferdje.

Mama en Bofferdje lopen álle dieren langs.
En dan stapt Bofferdje tevreden weer in de bus.
Even later zijn ze thuis.

'En?' vraagt papa. 'Welke dieren vond je het
mooist?'
'De neusgaten!' roept Bofferdje.

Buiten spelen
Saskia Halfmouw

De drieling

Karina Schaapman

‘Sam, Sammie, Sam! Waar ben je nou?’

Sam is thuis. Vannacht zijn er twee broertjes en een zusje geboren.

Julia belt aan en Sam doet open. ‘Hè hè, daar ben je. Ik zocht je. Kom je buiten spelen?’

‘Nee,’ zegt Sam. ‘Ik mag niet. Ik moet mijn moeder helpen.’

‘Ohhh!’ Nieuwsgierig kijkt Julia om het hoekje van de deur de kamer in.

‘Kom maar binnen,’ roept de moeder van Sam.

Julia mag even naar de baby’s kijken. Wat zijn ze klein en lief. Julia zou graag een zusje of broertje willen hebben. Sam vindt de baby’s maar lastig. Ze huilen als ze honger hebben en poepen heel veel.

‘Sam, help jij de luiers verschonen?’ vraagt moeder. Sam kijkt sip; hij vindt het vies ruiken.

‘Mag ik? Mag ik?’ vraagt Julia.

‘Dat komt goed uit,’ zei de moeder van Sam. ‘Dan verschonen we alle drie een baby’tje, en als we klaar zijn mogen jullie buiten spelen.’